PREGĂTIRILE ECHIPELOR CONTINUĂ

PETROLUL FOLOSEȘTE FIECARE MINUT DE ANTRENAMENT

Campioana țării se pregătește asiduu. Fotbaliștii Petrolului s-au reunit, pentru prima dată în acest an, la 3 ianuarie și, de atunci, al cărui stat silnic antrenamentele, al cărui scop principal l-a constituit readaptarea treptată a jucătorilor la efort. De luni, lotul ploieștean a pășit în etapa a doua a pregătirilor de iarnă, timp în care se va realiza și definitiva condiția fizică necesară susținerii viitoarei activități competiționale. Ea se va încheia cu un joc în compania unei formații de categoria C, meci ce va însemna, totodată, primul pas făcut de echipă în atingerea scopului final al perioadei de pregătire: *cristalizarea ideii de joc și omogenizarea.*

Intr-una din zilele trecute, am vizitat-o la „bază". Pe teren se aflau 14 fotbaliști, iar pe margine, al 15-lea, înfofolit la gît. Era Badea, care răcise la câteva ore după ce, într-o convorbire telefonică, se bucura că, în sfîrșit, face pregătirile de iarnă fără nici un... necaz. Accentele de ciudă au apărut în ochii internaționalului ploieștean, mai cu seamă atunci cînd s-a trecut la obișnuitul joc „la două porți", o adevărată probă de îndemînare pe străjul gros de zăpadă. De o parte, echipa celor doi antrenori — **Cernăianu** și **Marinescu** — alcătuită din **Sfetcu, Chirilă, Anița, Mocanu, Dridea II, Oprișan, Mereuță**; de altă parte, formația „tare": **Ionescu, Pahonțu, Pal, Iuhasz, Dragnea, Dridea I, Roman**... Primii, conduși excelent în joc de cei doi antrenori, manifestă o netă superioritate și înscriu gol după gol. Iți Mihai Ionescu, Exasperat de forma excelentă a fratelui său, Dridea I trece stoper și-l acroșează cu regularitate, în amuzamentul general. După una din ciocnirile sale cu Mircea, Virgil azucă durere la ureche și... trece mijlocaș. O remarcă: în timpul jocului, toți petroliștii și-au schimbat locurile pe care evoluează în mod obișnuit, mai puțin cei doi portari și Mocanu. Nici o clipă măcar, fundașul stînga ploieștean nu și-a părăsit „zona". O simplă întîmplare? *„Nu — ne-a spus el — de vină e... Deleanu!".*

Ea sfîrșitul antrenamentului, antrenorul principal al campioanei noastre, prof. **C. CERNĂIANU**, ne-a declarat:

„După cum se știe, avem două reștanțe, cu Farul și Rapid, ambele în deplasare. Acest fapt ne obligă la o muncă intensă, atentă, astfel ca în jurul datei de 15 februarie, membrii lotului nostru să poată face față cu succes primului joc oficial. Sintem și noi adepții antrenamentului global, singurul în măsură, după părerea noastră, să aducă echipa într-un timp relativ scurt, la un nivel de pregătire corespunzător. Se muncește cu multă tragere de inimă și nu pot spune că din acest punct de vedere am avea neplăceri. Imi creează însă griji faptul că, la ora actuală, cinci titulari sînt absenți, plecați cu loturile olimpice și de tineret: Boc, Florea, Dragomir, Dincuță și Moldoveanu. Reintegrarea lor în ansamblul funcțional al echipei va fi fără îndoială dificilă pentru că, după toate probabilitățile, se vor întoarce obosiți. Readaptarea lor la condițiile de temperatură și climă ale țării noastre, va influența, de asemenea, și ea. Deocamdată, la antrenamente participă Ionescu, Sfetcu, Pahonțu, Mocanu, Badea, Dridea I, Dridea II, Iuhasz, Pal, Dragnea, Oprișan, Roman, Mereuță, Anița și Chirilă. După cum vedeți, Petrolul nu se dezminte: alte trei nume noi apar în lotul primei noastre garnituri. Anița și Chirilă sînt foști juniori ai clubului nostru, iar Mereuță, un tînăr de 18 ani, bine clădit și foarte talentat, a jucat pînă acum la Carpați Sinaia.

Pînă la prima restanță vom susține 6 jocuri de verificare cu echipe de A și B, partide în care vor fi prezenți și cei 5 jucători plecați în America de Sud și Africa. Sintem hotărîți să nu facem rabat nici măcar un minut din timpul afectat pregătirilor. Patru puncte din cele două restanțe, reprezintă pentru noi garanția obținerii locului III în clasament la începutul de retur. Merită, nu?".

Nicolae SOARE

Fotbaliștii ploieșteni în antrenament cu mingea pe zăpadă — Foto : S. BRAȘOVEANU

C. S. M. S. IAȘI FĂRĂ ANTRENOR PRINCIPAL

Începerea activității de pregătire în noul an la C.S.M.S. Iași, eveniment care s-a produs la 4 ianuarie, a fost marcată de un fapt neplăcut pentru această echipă aflată în zona retrogradării: ea nu mai are antrenor principal. Secretarul clubului, Moceanu, pe care l-am întîlnit la București, unde venise pentru rezolvarea unor probleme, printre care și aceea de care vorbim, ne-a informat că antrenorul **Augustin Botescu** s-a pensionat, lăsînd locul vacant. Fără îndoială, o situație care poate crea împrejurări cu totul neprielnice unei echipe aflate în luptă pentru păstrarea locului în prima categorie, obiectiv care poate fi atins numai printr-o pregătire temeinică și un joc îmbunătățit față de sezonul de toamnă.

Pînă atunci, antrenamentele fotbaliștilor sînt conduse de antrenorul secund prof. **Laurențiu Constantin**, care are la dispoziție un lot din care nu lipsesc decît portarul **Constantinescu** și fundașul **Deleanu**, aflați cu lotul olimpic în America de Sud. Asadar, la pregătirile pentru returul tur-lau parte jucătorii : **Cizic** (portar), **Ianul, Romilă, Vornicu, Malschi, Stoicescu II, Stefănescu, Aurelian, Ichim, Humă, Hrițcu, Incze IV, Pop, Cuperman, Stoicescu I, Lupulescu, Daniliț, Gălățeanu** și **Nicoară**. Antrenamentele au loc alternativ în aer liber și în sală.

FRĂMÎNTĂRI LA U.T.A.

...Antrenamentele însă, își urmează cursul

O înfiripare cu antrenorul N. **Dumitrescu** nu poate fi decît un prilej de a afla noutăți din tabăra textiliștilor arădeni. Cu el am stat de vorbă zilele trecute și ne-a confirmat reluarea antrenamentelor. Dar, o dată cu această informație ne-a mai furnizat una care ne-a surprins : nu mai este antrenorul principal al echipei ! A fost înlocuit cu antrenorul secund, **I. Reinhardt**, fapt anunțat jucătorilor în ședința care a precedat reluarea pregătirilor și confirmat de o adresă a consiliului asociației, înaintată federației.

Ce s-a întîmplat ? Între conducerea asociației și a secției de fotbal, de o parte, și antrenorul N. Dumitrescu — de alta — s-a născut un diferend, care poate prejudicia interesele unei echipe prezente fără întrerupere în categoria A, din anul competițional 1946—47 și pînă astăzi. Antrenorul N. Dumitrescu ne-a informat că într-o ședință în care a expus situația din ultimii ani a echipei (mereu salvată în ultimă instanță de la retrogradare) a propus sau întărirea substanțială a lotului pentru a preîntîmpina orice necaz viitor, sau — în caz contrar — conducerea să accepte, fără să emită vreo pretenție, continuarea activității cu un lot foarte... subțiat (cantitativ, calitativ și disciplinar), care nu oferă prea multe perspective. Ceea ce conducerea nu a acceptat. Mai mult. Pornind și de la cîteva declarații făcute presei de antrenorul N. Dumitrescu și în unele părți greșit interpretate și redate, consiliul asociației și conducerea secției de fotbal au considerat că afirmațiile antrenorului sînt neîntemeiate, menite să justifice refuzul de a mai lucra cu prima echipă. In consecință, au solicitat aprobarea federației pentru înlocuirea lui cu antrenorul secund, lucru pe care, de altfel, îl și făcuseră. Federația însă, n-a fost de acord și l-a îndrumat pe antrenorul N. Dumitrescu să-și reia postul.

Așa se prezentau lucrurile la sfîrșitul săptămînii trecute, dar se pare că, după știri sosite de la Arad, pînă la urmă s-a ajuns la o rezolvare în sensul menținerii lui Dumitrescu pe postul de antrenor principal.

★

Și acum, cîteva amănunte în legătură cu pregătirile.

Pînă la 17 ianuarie, textiliștii vor face antrenamente zilnice, în această etapă urmărindu-se pregătirea fizică multilaterală. Iar de la această dată înainte, pînă la începerea returului, numărul antrenamentelor va fi de 5 pe săptămînă, în cursul cărora se va realiza **pregătirea specifică**. In planul de pregătire, în intervalul pînă la reînceperea campionatului, sînt prevăzute 10 jocuri cu adversari de valoare progresivă. La 5 și 12 februarie urmează ca U.T.A. să dispute două meciuri cu o formație de categorie A (de fapt este vorba de un dublu joc cu Politehnica din Timișoara).

In ce privește locul de jucători, la ora reluării antrenamentelor, el se prezenta astfel : **Gornea** (portar), **Birău, Bacoș, Meițcas, Czako II, Jac, Chivu, Domide, Tr. Popescu, Șchiopu, Țîrlea, Axente** și **Moț. Donciu** este restabilit de pe urma accidentului suferit și și-a reluat pregătirile, dar nu este sigur că va putea participa la jocuri de la începutul returului. De asemenea, din loc mai fac parte și portarul **Weichelt** și **Igna**, dar — după cum ne-a spus antrenorul N. Dumitrescu — aceștia sînt suspendați pentru indisciplină. Din lot lipsesc **Comisar** și **Secășan**, pentru că au fost scoși, ultimul optînd pentru Vagonul, deși urma să treacă la C.F.R., în schimbul a doi tineri jucători, **Cociuban** și **Arnăutu**.

Perspectivele de întărire a lotului sînt puține. Dintre juniori doar atacantul **Sima** și fundașul **Cucia** se bucură de mai mult credit.

Pavel GAVRILESCU

BILANȚUL COMPORTĂRILOR ÎN CATEGORIA A

Universitatea Craiova revelația sezonului de toamnă

Am în față bloc-notesul cu o sumedenie de însemnări. Una, încadrată într-un chenar, reamintește data cînd craiovenii, învingînd pe Progresul acasă, au reintrat în posesia locului I, pierdut la Constanța. Ziua aceea rămîne, firește, subliniată cu roșu în efemeridele fotbalului oltean. Mai mult, pe răbojul amintirilor, localnicii își vor fi inserat cum atunci s-au aprins în tribune tute și mii de torțe din ziare, cum 11 jucători, transfigurați de bucurie, mînjiți de noroi din tălpi și pînă în creștet, își risipeau, într-un tur de onoare, ultimele picături de energie în semn de omagiu pentru aceia care-i aplaudă în postura de campioni de toamnă. Intocmai ca la „World-Cup" !

Citind aceste rînduri unii vor zîmbi și vor spune: *„O să-i vedem la primăvară !"*

Dar la urma urmei, indiferent ce se va întîmpla în primăvară, trebuie *„să dăm Cezarului ce-i al Cezarului"*, întrucît în toamnă, studenții craioveni au fost revelația campionatului. Ei au demonstrat nu numai că „le prieșe aerul" categoriei A, dar că formează o echipă care se maturizează de la o ediție la alta a campionatului, definindu-și o anume personalitate în fotbalul nostru. Argumentul cel mai edificator ni-l oferă evoluția craiovenilor și locurile ocupate de ei în prima parte a campionatului actual, comparativ cu situația înregistrată în turul trecutei ediții. Atunci, datorită pe de o parte lipsei de experiență, iar pe de alta fluctuației lor de formă, studenții au ocupat o singură dată poziția a opta. In rest, ei au pendulat între locurile 10—13. In toamnă, însă, echipa a mers pe o linie ascendentă, fapt ce o recomandă ca o formație care a depășit granița anonimatului.

Iată, în ordinea etapelor respective, locurile ocupate de-a lungul celor 13 acte consumate : 12, 9, 9, 5, 5, 2, 2, 2, 2, 1, 3, 1. Așadar, Universitatea a avut în clasament doar un singur moment critic, în etapa a 12-a, cînd a coborît două locuri, revenind pe poziția I în final.

ÎN CE CONSTĂ SECRETUL OLTENILOR

In linii mari ni l-a dezvăluit însuși tînărul și talentatul antrenor **ROBERT COSMOC**.

— In fond nu este vorba de miracole. Totul se datorește startului bun luat la antrenamente înaintea începerii campionatului, participării conștiente a jucătorilor la procesul instructiv-educativ, respectării de către ei a sarcinilor date, în cadrul ideii de joc, înaintea fiecărei partide. Temele abordate în pregătire au vizat îmbunătățirea forței și mărirea vitezei în joc, păstrarea unui ritm uniform pe toată durata meciurilor, ca și sporirea numărului de maneure combinative în joc, fără a face din aceasta, bineînțeles, un scop în sine.

Și, firește, adăugăm noi, ambiția și tenacitatea studenților, spiritul lor de echipă manifestat de-a lungul întîlnirilor, principiul stabilității formației aplicat strict de antrenori, sînt tot atîtea puncte forte ale formației craiovene, care au ferit-o de crizele de formă flagrante, prezente în cadrul altor echipe cu loturi mai valoroase.

Statistica vine și de data aceasta să întărească punctul nostru de vedere. Cîu foarte mici excepții „11"-le oltean a avut, în tur, aproape aceeași componență : *Vasilescu — Mihăilescu I, Ritan, Marin Marcel, Deliu — Strîmbeanu, Ivan — Niță, Sfirlogea, Oblemenco, Circiumărescu.* Micile modificări efectuate au fost fie din cauza accidentărilor *(Papuc, Strîmbeanu, Oblemenco)*, fie pentru a menaja pe cei mai tineri *(Niță, Marian Popescu)*, fie datorită insuficientei pregătiri *(Deselnicu,* unicul caz).

MAI SINT ÎNSĂ ȘI MINUSURI

Trecînd în revistă jocurile echipei din Craiova trei rezultate te frapează, oferind un subiect de meditație pentru antrenori și jucători. Mă refer la întîlnirile cu Steaua, Dinamo București și Farul (toate jucate în deplasare) în care s-au primit nu mai puțin de 12 goluri, ceea ce procentual reprezintă peste 63% din suma celor încasate în întregul tur. Cifra este alarmantă și are drept explicații următoarele :

a) portarii, și mai ales Vasilescu, au dovedit lipsă de plasament și de anticipare în fazele premergătoare golurilor ;

b) marcajul și dublajul efectuate de fundași s-au făcut defectuos și... cu încetinitorul. Au fost situații cînd mișcările lor i-au trădat că nu pot lovi balonul, tot atît de bine, cu ambele picioare, că nu cunosc zona unde trebuie declanșate atacurile de deposedare ;

c) a treia explicație mare rezidă în neputința echipei, *în unele cazuri*, de a proteja într-un fel propria-i poartă.

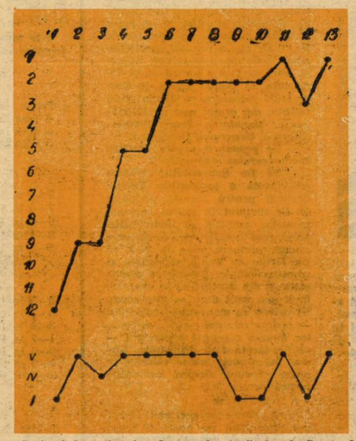

Graficul locurilor în clasament, etapă de etapă, și al victoriilor (V), egalităților (N) și înfrîngerilor (I)

Exemplu, în meciul cu Steaua, cînd au condus cu 1—0 craiovenii nu și-au luat cuvenitele măsuri suplimentare de precauție, așa cum o cerea jocul și de altfel așa cum face orice echipă. Preocupîndu-se numai de majorarea scorului, studenții au pierdut din vedere acțiunile ofensive ale bucureștenilor care au răsturnat rezultatul. Nu pledez aici pentru betonare sau recurgerea la metode anti-joc, dar în arsenalul tactic al fotbalului se găsesc destule soluții care să-ți dea posibilitatea de a menține superioritatea în joc. Interesant e că la Cluj, jucînd cu colegii lor, studenții au aplicat o asemenea manevră tactică : s-au apărat bine, cedînd conștient inițiativa în joc pentru a atrage linia de fundași adversă pînă la mijlocul terenului, pentru ca apoi să declanșeze contraatacuri fulgerătoare spre poarta adversă. Așa au fost cucerite acolo două puncte extrem de prețioase ;

d) în sfîrșit, trebuie amintit aici și de carențele în pregătirea psihologică a echipei. La Constanța, a fost suficientă o singură greșeală gravă a lui M. Marcel (din care s-a marcat primul gol al Farului) pentru ca deruta să contamineze întreaga formație.

CITEVA CUVINTE DESPRE EFICACITATE

La drept vorbind, problema aceasta este discutată și răsdiscutată nu numai în cadrul echipelor noastre dar și pe plan mondial. Se pare însă că la Craiova situația este ceva mai îngrijorătoare. Nu pentru faptul că liderul are golaverajul negativ, ci din următorul motiv reieșit tot din statistică : *din totalul celor 18 goluri marcate numai jumătate s-au înscris din actiuni bine concepute (combinații de pase) ; unul a fost realizat din 11 metri, șase din faze fixe (lovituri libere), iar două au fost oferite cadou de către adversar (autogoluri).* Zestrea este, fără discuție, destul de subțire, dacă mai amintim că 7 victorii au fost obținute la limită și doar una la două puncte diferență. Soluții ?

— Una singură, de ordin general — ne răspunde Robert Cosmoc : MUNCĂ ȘI IAR MUNCĂ LA ANTRENAMENTE. *In perioada pregătitoare împreună cu colegul meu Nuțescu ne-am propus să lucrăm pentru sincronizarea jocului înaintașilor centrali (între ei și cu extremele) ; Sfirlogea va exersa pentru îmbogățirea mijloacelor tehnice folosite în atac în condiții de joc ; pe Oblemenco, cînd se va întoarce din turneul din Africa, îl vom pregăti pentru unele sarcini speciale, în raport cu calitățile pe care le are (forța de șut), iar celor două extreme, lui Circiumărescu și mai cu seamă lui Niță, care este un fin dribler, le-am rezervat un program de antrenamente pentru dezvoltarea forței de șut, a inițiativei de a lua pe cont propriu unele actiuni care să se soldeze cu goluri. V-am enumerat aici doar cîteva din obiectivele pe care ni le-am propus să le realizăm. Desigur că pe ansamblul echipei sînt încă multe probleme de pus la punct. Entuziasmul cu care se muncește în prezent ne dă certitudinea că vom porni cu dreptul la retur.*

Stelian TRANDAFIRESCU

DINAMO BUCUREȘTI ECHIPA IN ASCENSIUNE

In mod firesc, activitatea echipelor fruntașe de-a lungul unui sezon oficial, a acelora care și-au cîștigat un binemeritat prestigiu în rîndurile amatorilor de fotbal, este privită cu ochi mai critici.

Față de asemenea echipe, pretențiile sînt mai mari și e greu să determini pe spectatori să accepte din partea lor și comportări sub nivelul cu care au fost obișnuiți, chiar dacă — și acest lucru este perfect normal și frecvent în fotbal — în viața unui „11" intervin și perioade de slăbire. Real Madrid, Manchester United, Benfica, München 1860, Dukla Praga și altele alte echipe renumite n-au putut evita, de-a lungul anilor, asemenea situații (unele le trăiesc chiar în prezent : Benfica, München) și nici formațiile noastre de prim rang n-au putut face excepție. In schimb, fiecare a făcut eforturi ca să scurteze pe cît posibil perioada declinului.

Dinamo București este una din protagonistele campionatului nostru care încă de la început și-a impus prin valoarea jocului său. Merită prezentă printre fruntașe, ea a dominat lotul categoriei A mai ales în anii 1961—1965, cînd a cucerit de patru ori consecutiv titlul de campioană. In plus, are la activ o bogată activitate internațională, datorită căreia astăzi numele de „Dinamo București" este cunoscut și apreciat peste hotare, unde — cum se spune — are presă bună.

De aceea și exigențele față de ea sînt mai mari.

Dar, începînd cu campionatul 1965—1966, în viața formației dinamoviste au apărut semnele unei slăbiri a potențialului. Gradul de uzură a unora dintre titulari, pe de o parte, și diferența de pregătire și valoare dintre rezerve și titulari, pe de altă parte, au dereglat un mecanism bine pus la punct și grație căruia Dinamo și-a înscris în palmares multe succese. Jocul său și-a pierdut din organizare, elasticitate, ritm și precizie, apărarea n-a mai avut forța obișnuită și nici atacul capacitatea de străpungere. Măsurile pentru redresare n-au întîrziat, dar efectele nu puteau apărea imediat. Și Dinamo a terminat campionatul pe locul 3, la 10 puncte de campioană, Petrolul, și la 4 de a doua clasată, Rapid.

Acțiunea de redresare, însă, n-a fost abandonată. Sub semnul ei și-a început activitatea în întrecerea următoare (actualul campionat), iar la capătul primei părți se poate conclude că eforturile au dus la primele rezultate, creînd perspectivele atingerii obiectivelor de mantă : cucerirea campionatului și calificarea în finala Cupei României.

E drept că sub raportul calității jocului (și nu al rezultatelor) dinamoviștii au debutat la un nivel mediu, ca urmare a unei nejudicioase folosiri a pe-rioadei de vară (lipsă constatată la majoritatea echipelor și determinantă în calitatea mediocră a jocurilor din primele etape). Mai mult, a urmat chiar o pe-rioadă mai slabă, accentuînd nemulțumirile celor care pretindeau mai mult. Dar în fotbal se cere răbdare, mai ales atunci cînd te afli în plin proces de refacere, cum e cazul lui Dinamo. Dovadă că echipa nu numai că a depășit faza critică, dar a terminat sezonul foarte bine și n-a lipsit decît puțină atenție pentru a fi în posesia locului III (în meciul cu U.T.A.) ca să devină campioană de toamnă. Și locul 2 însă, exprimă efectele măsurilor luate și ale muncii — cît de colective — depuse, constituind o bază solidă de plecare spre noi progrese, care să readucă echipa pe primul plan al activității noastre fotbalistice. Cu atît mai mult se impune acest lucru cu cît Dinamo este unul din principalii „furnizori" ai loturilor reprezentative.

Pe scurt, comportarea dinamoviștilor în sezonul de toamnă poate fi astfel calificată : satisfăcătoare (media generală, după notele observatorilor federali, este de 6,38) ; sub așteptări, în comparație cu condițiile de pregătire create, dar mai bună, mai constantă și mai productivă față de tur al campionatului 1965—66, cînd a ocupat locul 11 cu 4 victorii și 3 meciuri nule, 20 goluri marcate, 22 primite și 11 puncte, din 13 jocuri.

Ce a arătat bun și ce a fost criticabil la Dinamo, a cărui comportare a fost totuși fluctuantă, dar explicabilă avînd în vedere acțiunea inițiată de antrenorii săi, Traian Ionescu și Angelo Niculescu ?

Să notăm mai întîi procesul de inițiere care a fost deschis, pentru că — așa cum ne mărturisea antrenorul Tr. Ionescu, încă din vara anului trecut — lotul pretindea o asemenea operație, în orice caz resimțea nevoia unor rezerve cît mai apropiate ca pregătire și valoare de titulari. De aici și modul rațional (în funcție de adversar, de importanța meciului respectiv) în care an-

● **LOCUL 2 : 13 — 7 — 2 — 4 — 22—15 16**

● **A ÎNSCRIS 16 GOLURI** acasă (10 în prima repriză) și 6 **în deplasare** (2 în prima repriză) ; a primit 5 goluri pe teren propriu (3 după pauză) și 10 afară (4 după pauză).

● A fost acordat un 11 m în favoarea sa (în deplasare) — transformat.

● **GOLGETERII ECHIPEI : Frățilă 7, Haidu 4, Pircălab, Ene II și O. Popescu cîte 2, Ghergheli, Nunweiller VI, Marica ; Mihăilescu I** (Universitatea Craiova) și **Petescu** (Steaua) cîte un autogol.

● **LOTUL FOLOSIT : Niculescu** (396 min.), **Datcu** (774°), — portari : **Popa** (645°), **Nunweiller III** (900°), **Ivan** (270°), **Stoenescu** (900°), **Ghergheli** (855°), **O. Popescu** (867°), **Pircălab** (923°), **Frățilă** (1170° — toate jocurile complet). **Ene II** (656°), **Nunweiller VI** (630°), **Haiju** (814°), **Ștefan** (450°), **Nunweiller IV** (1080°), **Pîrvu** (480°), **Dinu** (270°), **Varga** (180°), **Ene Daniel** (169°), **Grozea** (261°), **Marica** (39°).

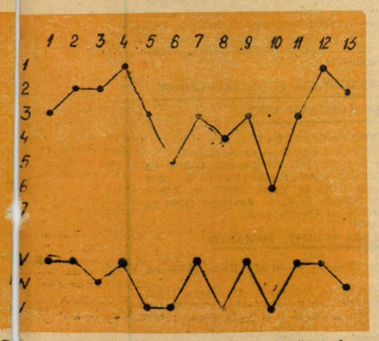

Graficul locurilor în clasament, etapă de etapă, și al victoriilor (V), egalităților (N) și înfrîngerilor (I)

trenorii au folosit jucători tineri ca Dinu, Pîrvu, Ene Daniel, Grozea. La aceasta mai adăugăm și faptul că a existat preocupare accentuată pentru întreținerea unui lot mai larg de jucători. Totul își avea rostul său : jucătorii să joace cît mai mult și să-și dovedească calitățile, să se integreze în jocul echipei, devenind capabili să acționeze cu aceiași randament în diferite variante de sistem (1—1—4—2—3 sau 1—4—2—4 sau 1—4—3—3). Lucru de reapărut la dinamoviști. Dintr-o apărare aglomerată (cu „mături" și marcaj om la om) pe tot terenul sau cu marcaj la interceptie combinat cu marcajul om la om) dinamoviștii ies organizat la contraatac, sau țîșnesc rapid în contraatacuri, după împrejurări dictate de fazele de joc și de adversar. In apărare jucătorii se străduiesc să asigure dublajul și să se ajute reciproc, dar nu o fac încă în mod constant, de unde și greșeli care au costat... goluri (ca în meciul cu St. roșu 0—1, Universitatea Craiova 4—1 sau cu Politehnica Timișoara 2—4). De asemenea, jucătorii au greșit în unele situații, retrăgîndu-se din fața jucătorilor adverși în loc să atace și au făcut erori în atacul de deposedare.

In acțiunile ofensive s-a observat străduința jocului negîndu-se pasuri, scurtîndu-se dribl (atac — apărare), a dezvoltării inițiativei jucătorilor, ceea ce poate contribui la mărirea eficacității. Dar, trecerea în atac nu s-a făcut întotdeauna rapid, prea puține din acțiunile în viteză au fost finalizate, ceea ce a usurat sarcina apărătorilor adverse. In general atacanții au tras puțin la poartă, iar unii jucători — cum este Pircălab — aproape că, și-au pierdut această calitate de bază pentru înaintași. S-a mai observat o tendință dăunătoare : pasa înapoi, care uneori (în meciul cu Rapid) a mers pînă la exagerare, pierzîndu-și orice rost tactic.

Desigur, că jocul mai trebuie „periat" pînă să devină ceea ce și-au propus antrenorii, dar este nevoie și de contribuția jucătorilor. Este adevărat că în cursul campionatului, Dinamo n-a avut un jucător eliminat sau avertizat. Dar disciplina de joc are fisuri și acest lucru se vede și din faptul că uneori jucătorii caută să rezolve probleme de joc fără efort susținut (Haidu, Frățila, Pircălab) și din modul total nesatisfăcător în care reacționează atunci cînd marchează un gol (slăbesc ritmul) sau primesc unul (se demoralizează). I-am văzut chiar în situația de a trata cu superficialitate jocul, dînd ocazie să se producă surprize neplăcute, cum s-a întîmplat în partida cu St. roșu.

Punînd în balanță plusurile și minusurile comportării din toamnă a echipei Dinamo București se poate ajunge la concluzia că fosta campioană a depășit faza critică de care aminteam la început, că se află pe un drum bun, dar și că mai este mult de făcut în perioada de pregătire a returului pentru a atinge valoarea și nivelul de joc care i-au adus prestigiu și grație cărora să-și atingă obiectivele fixate pentru acest an competițional. Și pretențiile sînt cu atît mai mari față de această echipă, cu cît ea trebuie să dea jucătorii bine pregătiți loturilor reprezentative, aflate în această primăvară în fața unor importante confruntări.

Petre GAȚU